

STATSMINISTERENS KONTOR

Informasjonssekretær Øivind Østang - Tlf.: (02) 11 90 18/11 90 11, privat (02) 22 28 01

SPERREFRIST 29.08.87 kl. 10.30

DATO 28.08.87

- PRESSEUTDRAG

1 Nedenfor følger et utdrag av statsminister Gro Harlem Brundt-
2 lands foredrag "Tid for reformer i distriktspolitikken", på et
3 valgmøte i Florø lørdag 29. august kl. 10.30.

4
5 "By og land, hand i hand". Vårt gamle slagord er
6 stadig aktuelt. Den positive utviklingen i distriktene ble
7 snudd i 80-årene. Vi fikk en dramatisk nedgang i folketallet
8 både for en rekke kommuner og flere fylker. Utviklingen har
9 vært mest urovekkende i Nord-Norge, men også Sogn og Fjordane
10 har fått redusert sitt folketall de siste årene.

Utviklingen her i fylket er et av mange tegn på at den
borgerlige politikk i begynnelsen av 1980-årene førte galt av
sted. Spekulasjonsøkonomien, satsingen på vekst i det private
forbruket og manglende vilje til styring førte til
sentralisering. Dette skapte uro og utrygghet i distriktene.

1
2 Hvor står vi i dag ?

3
4 Arbeiderpartiet fikk for 15 måneder siden ansvaret for
5 å rydde opp i den økonomiske krisen. Tross borgerlig flertall
6 på Stortinget, har det lyktes å legge en ny kurs. Vi har lagt
7 om den økonomiske politikken og startet et bredt reformarbeide
8 i skattepolitikken, i helse- og distriktspolitikken og i
9 næringspolitikken. Det er skapt rom for forbedringer for barn
10 og barnefamiliene.

11 Nå kommer resultatene, og det er de som teller.
12 Importen synker og eksporten øker. Vi produserer mer og for-
13 bruker mindre. Underskuddene blir mindre. Prisstigningen avt
14 Vi må tilbake til 60-årene for å finne lavere prisstigning enn
den vi har hatt de siste månedene.

13

14

Men det er fortsatt langt fram. Jeg sier dette bare for å vise at den felles innsats vi nå gjør i vårt land, den peker fremover og ut av krisen. Det nytter og det gjelder at vi nå står sammen og gjennomfører en nødvendig reformpolitikk for at vi skal kunne gå inn i 90-årene, ikke bare som et rikt samfunn, men som et trygt samfunn som ser fremover mot de nye generasjonenes muligheter.

Derfor må vi ikke nå forskusle det som er oppnådd, men holde fast på den kursen som er lagt.

Da den borgerlige regjeringen så hvilken økonomisk krise vi var på vei inn i, forklarte de det hele med fallet i oljeinntektene. Det var i virkeligheten bare halve forklaringen. Faktum er at fra 1985 til 1986 ble Norges utenriksøkonomi svekket med 60 milliarder kroner. Bare halvparten av dette skyldtes fallet i oljeinntektene - resten er svikt i fastlands-Norges økonomi.

Det finnes derfor ingen vei utenom hovedoppgaven: Å gjenvinne balansen i norsk økonomi. Vi kan ikke fortsette å bruke mer enn vi tjener. Derfor satser vi så sterkt på utdanning og forskning og på utvikling av et næringsliv som kan sikre oss de inntektene vi trenger. Vår viktigste ressurs er ikke oljen, men innsatsen fra hver enkelt av oss.

Tilstramming alene er perspektivløst. Vi må utvikle næringslivet bedre for å trygge velferden. Vi må ha mer effektive investeringer, utvide menneskenes kunnskaper og styrke forskningen. Vi må innføre ny teknikk og få til en bedre organisering av arbeidet. Derfor økte vi også innsatsen for nyskapning og omstilling i næringslivet gjennom økt satsing på forskning og utdanning. Slik må vi skape en vekst som er basert på det vi produserer - og som ikke bygger på et kunstig høyt privat forbruk.

Vi må også utvikle mulighetene i distriktene. Mens Arbeiderpartiets politikk på 70-tallet ga regional stabilitet og ny optimisme i distrikts-Norge, har 80-åene skapt ny uro.

Denne skjeve utviklingen er ikke bare et problem for distriktene. De unges boligproblemer i byene kan ikke løses bedre uten bedre regional balanse. Flyttingen fra distriktene til byene gjør vanskeligere å løse byens trafikk- og miljøproblemer.

Opgaven er å meisle ut en samlet regionalpolitikk, en by- og distriktpolitikk som henger sammen.

Utfordringen i distriktene er på mange måter annerledes enn før. De tradisjonsrike næringene landbruk, fiske og industri er viktige, men de kan ikke skape nok arbeidsplasser for både kvinne og mann. Unge mennesker med god utdanning stiller krav om service og miljø som mange bygder og småsamfunn ikke kan fylle.

Det trengs en gjennomgripende fornyelse av nærings- og distriktpolitikken for å skape allsidige arbeidsplasser både for kvinner og menn. Vi må også utvikle mer attraktive miljøer med de servicetilbud man i dag ønsker å ha.

Virkemidler og statlig næringsstøtte skal samordnes langt bedre, slik at midlene går til de distrikter som trenger det. Vi vil legge større vekt på de tjenesteytende næringer, på reiseliv og kulturtilbud, både for å utvikle miljøet og for å gi arbeid til flere kvinner. Den distriktspakken vi hadde i årets budsjett var en god start. Ved siden av å styrke innsatsen med 20% - mot 3 og 5 % i årene før - ga den klar retning for hvor vi skal satse videre: På kompetanse, på tjenesteytende virksomhet og på kvinner.

Innenfor de tradisjonelle næringene må vi få en ny og bedre fordeling. Både i fjor og i år er det i jordbruksoppkjøret skjedd en klar omfordeling av inntektene fra kornproduksjon i sentrale strøk, til melkeproduksjon og sauehold på små og mellomstore bruk i distriktene.

De siste oppgavene over folketallet i de enkelte fylkene viser at utviklingen i distriktene nå snur: I 4. kvartal 1986 og 1. kvartal 1987 økte f.eks. folketallet i den

nordlige landsdel. Også i Sogn og Fjordane peker befolkningskurven nå oppover igjen.

Andre trekk bekrefter denne positive utviklingen: Et eksempel er utviklingen i industriinvesteringene, der det fra 1987 til 1988 ventes klar vekst i distrikts-Norge. I 1. halvdel av 1987 har det også vært et gledelig fall i arbeidsledigheten i distriktene, fra vel 23000 registrerte ledige i januar til noe under 15000 ledige i juni.

I statsbudsjettet for 1988 vil omleggingen og effektiviseringen av distriktpolitikken fortsette, med sterk vekst i støtten til bedriftsutvikling og kompetanseheving. Gjennom den nye given i distriktpolitikken skal vi sørge for at det ikke er ungdommen, men pessimismen som forlater distrikts-Norge. En Arbeiderparti-regjering i samarbeid med Arbeiderparti-styrte fylker og kommuner er den beste garantien for at by og land igjen kan gå hand i hand.